

Can Pasí

Fogars de la Selva

Ubicació

Lloc/Adreça: Polígon 15, Parcel·la 44
Emplaçament Veïnat del Molí
Alçada: 94

Coordenades:

Latitud: 41.7271
Longitud: 2.60813
UTM Est (X): 467408
UTM Nord (Y): 4619551

Classificació

Número de fitxa 08082 - 211
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XX-XXI
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 000314500DG61H0001KD
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dv., 01/04/2022 - 17:34

Descripció

Can Pasí és una casa molt reformada als anys setanta del segle passat. És de planta baixa i pis, situada en el veïnat del Molí, en el vessant dret de la Tordera. La teulada és a doble vessant, de teula àrab, amb el carener perpendicular a la façana principal, orientada al nord. Els teulats denoten les diferents alçats, fruit de les ampliacions que s'han anat fent en llarg del temps. Totes les obertures són quadrangulars, amb persianes de plàstic, sense elements de pedra. El que actualment és la façana principal de la casa, té un porta amb dos graons per entrar i a mà dreta una segona porta que en tot cas, antigament devia correspondre amb alguna cort. Les parets estan arrebossades amb ciment i pintades de blanc. La façana orientada a sud-oest presenta una segona obertura a la qual s'hi accedeix a través d'unes escales.

Història

La dada més antiga d'aquesta casa es relaciona amb el bateig, l'any 1710 de Jacint, fill de Grau Pasí i de Maria.

L'any 1718, en el llibre d'òbits consta l'enterrament d'uns habitants de la casa, però probablement fossin masovers o treballadors de les terres. Es tracta de la difunta Maria Solo, filla de Francesc Solo, metre de cases i de Caterina, que viuen a la casa d'en Pasí.

L'any 1722 hi viu el matrimoni format per Miquel Pasqual i Anna.

L'any 1741 en el llibre sacramental de bateigs consta el de maria Pasí i Pulich, filla de Jacint Pasí i de Maria Pulich, propietaris de Can Pasí.

L'any 1746 al matrimoni anterior se'ls mor un fill, Joan. La mare mor dos anys després.

L'any 1790 se celebra el bateig de Petronella Balcells i Massaguer, filla de Miquel i Anna, que són habitants de la casa d'en Pasí de Ramió. Probablement es tracta de masovers o treballadors, com confirmarien les diferents estructures visibles des de l'exterior.

La següent informació ens l'aporta el cadastre de 1862, on aquí ja consta com a propietari, Andreu Saurí, que declara a més estar en possessió de dues quarteres i sis quartans de secà, sis quartans de vinya, una quartera i quatre quartans de sureda, tres quarteres i nou quartans de bosc de feixina i sis quarteres de terra erma.

En el padró de 1889, el propietari és el fill, Josep Saurí i Frigola. També hi viuen els masovers, format pel matrimoni Andreu Expòsit i Pietat Mataró Monfuleda amb el seu fill d'un mes, Joan. Més endavant el propietari consta com a Ramon Masferrer.

En el cens parroquial de 1905 i 1906 consten relacionats amb la casa, Josepa Auradell, Francesc Costa, Victòria Bonet, Àngela Costa i Josep Costa, que l'any 1906 marxen a Gaserans.

En els censos de 1907 i 1908, viu a la casa el matrimoni format per Tomàs Xamaní i Carme Mola amb les seves filles, Carme, Francesca i Maria, que també es traslladen a Gaserans.

Entre 1909 i 1914 hi viu Josepa Masó, vídua amb el seu fill, Joan Jalmar Masó.

De 1918 a 1924, hi viu el matrimoni format per Manuel Garròs i Estaper i Pietat Mas, amb el seu fill Antoni que consten com a propietaris.

De 1928 a 1946 hi viuen Manuel Garròs i Estaper casat en segones núpcies amb Mercè Buscà. També hi viuen els fills d'ambós matrimonis.

A principis del segle XX, la casa era petita, amb una única entrada i la cuina a baix i dues habitacions al pis de dalt. Tenia també una cort per dues vaques i una porquera, el galliner i un porxo. Tenien molt poca terra, només de secà i un hort que regaven amb l'aigua del rec de Ramió. Prop de la canal del bosc tenien un biot que en deien la font del mas Rourell; quan feia calor, a l'estiu, s'assecava. Més avall de la casa tenien una bassa on naixia l'aigua que els assegurava el consum d'aigua de boca i pel bestiar. Per rentar la roba baixaven a la Tordera.

A principis dels anys quaranta del segle passat, els propietaris continuava essent la mateixa família. Vivien de les feines boscanes. La propietat passà als joves, la Pepita Garròs Buscà i en Ramon Cantal i Quer, que treballaven a jornal i menaven les terres. Tingueren dos fills, l'Angelina i en Francesc.

Als anys setanta, es va fer una ampliació de la casa, tal i com es coneix avui dia.

Bibliografia

FUGAROLAS i MASÓ, Jaume i VILÀ i CAMPS, Josep (2007). *Fogars de La selva, temps ha*. Fogars de La Selva: Edició dels autors.

